

Ar laiviņu ieladosi

Ar lai - vi - ņu ie - lai - do - si ir - bes šau - ti

jū - ri - ņā. Ne - zi - nā - ju, ku - ru šau - ti:

vi - sām dai - ļi ce - ku - liņ'.

- 1 Ar laiviņu ielaidos
irbes šauti jūriņā.
Nezināju, kuŗu šauti:
visām daiļi cekuliņ(i).
- 2 To irbīti es nošāvu,
kas gar malu lidinās.
Irbīt', manu zeltspārnīti
tu gul' jūŗas dibinā.
- 3 Es laidīšu zelta āķi
līdz taviemi spārniņiem(i),
līdz taviemi spārniņiem
līdz spārniņu galiņiem.

Ar laiviņu ielaidosi

1

Ar laiviņu	Mit dem kleinen Boot
ielaidosi	begab ich mich,
irbes šauti	(um) Rebhühner zu schießen
jūriņā (<i>dim.</i>).	aufs Meer.
Nezināju,	Ich wusste nicht,
kuŗu šauti:	welche zu schießen:
visām daiļi cekuliņ(i) (<i>dim.</i>).	alle hatten einen schönen Schopf.

2

To irbīti (<i>dim.</i>)	Jenes Rebhuhn
es nošāvu,	habe ich geschossen,
kas gar malu	das am Ufer (<i>wörtl.</i> am Rande)
lidinās.	umherflog.
Irbīt', manu zeltspārni,ti,	Rebhuhn, mein Goldflügelchen,
tu gul' jūŗas dibinā.	du liegst auf dem Meeresgrund.

3

Es laidīšu	Ich werde (herab)lassen
zelta āķi	einen goldenen Angelhaken,
līdz taviemi spārniņiem(i),	bis zu deinen Flügelchen,
līdz taviemi spārniņiem,	
līdz spārniņu galiņiem.	bis zu der Flügelchen Spitze.

SG/AU 290999